

L'usage de tout système électronique ou informatique est interdit dans cette épreuve

Traduire en français le texte ci-dessous.

גברת דולי יעקובס לקחה את העט והמשיכה בכתיבה:

" השעה עכשיו עשר, הרבה אור מגיע אל השולחן דרך ענפי הזית הגדול. אתה זוכר, לא הייתי בטוחה שאתה מתכנן נכון את החלון הזה, כל-כך גבוה, ועכשיו אני שמחה בו: האור בדיוק במידה הנכונה ובשעות הנכונות. הבית נעים, מאיר. כשאני יוצאת העירה, וחוזרת - לא לעתים קרובות, כי הגשם רב עדיין ובין גשם לגשם כל העיד מנסה לסדר את עניינה - נדמה לי לפעמים כאילו היה מישהו בבית, היה ונעלם עוד לפני שעליתי במדרגות. אני מביטה בראי ומחפשת מי היה. אולי זה סימן שאתה חושב עלי ועל הבית. אם יש בדעתך להביא לי צעיף תחרה ממלטה, בבקשה הבא לי צעיף בצבע לבן או זהוב, ועל-כל-פנים לא שחור. וכיוון שאינני יודעת איך מתחלקים עיסוקיך שם, אזכיר לך רק מה שלימדת אותי בעצמך: surtout pas trop de zèle * , ידידי. להתראות."

עברה על המכתב במהירות: מכתב שיעבור את ביקורתו של בעלה. אין מין שאלות כמו: "איך אתה מבלה, מתי אתה חוזר". אין בו סנטימנטליות כמו: "אני מתגעגעת, קשה לי בלעדיך". מאיר יעקובס לימד אותה מזמן שכתבה כזו היא סימן וולגרי. שנותיים אחר נישואיהם למדה כבר לא לשאול מה יהיה. גברת דולי יעקובס לקחה מעטפה ארוכה, סגרה בה את המכתב, ורשמה את כתובת המלון במלטה, ביד נטויה במקצת. כתב ידה היה מיוחד מאד: אות ארוכה, גבוהה, אישית, מרובעת, כאילו המציאה לעצמה גרפיקה פרטית.

" בדידות" מאת שולמית הראבן 1985

* Cet aphorisme de Talleyrand est en français dans le texte.

Remarque : les noms propres et les toponymes ont été voyellés.